

Reisverslag Roemenië 28 september - 3 oktober 2025

Deelnemers: Wim Steenkamp, Ewoud Meijer en Albert van Heek

Het doel van deze reis was brengen van hulpgoederen, doneren giften voor specifieke kleine projecten (en/of die omzetten in fysieke zaken) aan de allerarmsten, hen bemoedigen en onderlinge relaties versterken.

28/29 September (heenreis en aankomst)

Direct na de afscheidsdienst van onze voorganger Egbert van Rhee en zijn gezin vertrekken wij als reisgezelschap iets na twaalf met ons drieën en een bus vol met hulpgoederen. Met mooi weer en een rustige weg rijden we vlot door naar Leipzig waar we begin de avond stoppen voor een hapje eten. Daarna rijden we door naar omgeving Praag waar we rond 22.30 uur aankomen en in een goedkoop hotel met ontbijt overnachten.

De volgende morgen vervolgen we de tweede helft van de reis naar Simleu, Roemenië, de bestemming. Op enkele korte files na kunnen we, mede dankzij het goede weer, goed doorrijden, via Tsjechië – Slowakije – Hongarije. Voor alle 4 landen zijn digitale tolvignetten verplicht. Deze kunnen we onderweg eenvoudig aanvragen en zonder grenscontroles kunnen we doorrijden, zodat we begin van de avond aankomen bij ons pension en direct aanschuiven voor een warme hap eten.

De rest van de avond bespreken we het programma en schuift ook onze contactpersoon aan: Pal Szekreynesz. We bespreken de planning en maken globaal een dagindeling. Helaas lopen dingen anders dan voorzien. We besluiten er het beste van te maken en duidelijk aan te geven wat onze intenties zijn. Ook informeren we bij Pal naar een back-up, een 2^e man/vrouw die zijn rol kan ondersteunen/overnemen. Tijdens eerdere bezoeken hebben we dit ook besproken en hij gaf aan een idee te hebben. Hij gaat daarmee aan de slag en hopelijk kunnen we die persoon de volgende keer ontmoeten.

30 September (dinsdag verblijf)

Vroeg op, want het wordt een volle dag en om 8.00 uur lossen we de bus bij Pal thuis. In de garage staan na 15 minuten ontladen vele dozen incontinentiemateriaal, naast: groente zaden, kinderkleding, schoolspullen, dekbedden, magnetron en sierkleedjes. Om 8.30 uur tanken we de bus af met de cans en gaan daarna ontbijten. Rond 10.00 uur zijn we bij de Lidl om voedselpakketten te halen. Waarna we naar de zigeunerflats rijden om OSP 29 (met dochter en kleinzoon) en OSP 25 te ontmoeten. Vanwege mogelijke confrontaties, we worden in de gaten gehouden, spreken we af dat beiden hun pakket 's avonds ophalen bij Pal thuis.

Daarna rijden we in 20 minuten met ons vieren in de bus naar Camar (Kemer), de geboorteplaats van Pal. Onderweg passeren we Fort Silvan (een mooi verblijfsoord) en voeren we gesprekken. Pal bevestigt dat niet alle KSPs/OSP's gelovig zijn of naar de kerk gaan, maar dat hij via zijn connecties echt selecteert op nood cq persoonlijk leed en wie de meeste hulp nodig heeft. Aangekomen bij KSP 73 bespreken we hoe de kamer het beste afgebouwd kan worden. De fundering die de Missiontrippers gemaakt hebben ligt er mooi in, maar loopt schuin af, dus moet deze verder worden opgehoogd en waterpas gemaakt voordat er muren opgezet kunnen worden. KSP 73 bestaat uit een arm gezin met man, vrouw en 5 kinderen (2 jongens en 3 meisjes). De moeder verzorgt ook nog haar eigen moeder; OSP 30. We treffen alleen moeder, oma en het jongste meisje, de andere 4 kinderen zijn naar school en vader doet sociaal werk en krijgt daarom ook hulp. Afgelopen jaar heeft hij een beroerte gehad en daarom ligt de bouw ook stil. Eerder had de man het idee opgevat om de woning uit te breiden met 1 of 2 kamers. Hij was in het buitenland gaan werken om meer inkomen te krijgen en te sparen. Ook had hij daarvoor al een tekening gemaakt, stenen & kozijnen vergaard en in de schuur opgeslagen. De woning bestaat uit een voorportaal, een woonkeuken en woon/slaapkamer (2 ruimtes). Een extra kamer erbij is daarom geen overbodige luxe. Aan de voorzijde is een extra muur geplaatst (met dat voorportaal), ongeveer een meter van de dragende huismuur. Niet logisch & handig en die extra muur moet verwijderd worden om die extra kamer bij te trekken. Er zitten trouwens veel scheuren in. Al met al nog een beste klus en we bespreken hoe we het geld het beste kunnen besteden. Sowieso moet de fundering door een aannemer verder worden afgemaakt. Pal kent die aannemer van de gemeente in

Boghis en hij wil voor 750 euro dat werk doen (incl. bouwmaterialen), de volgende week al. Omdat we tijdens ons bezoek nu niets meer kunnen doen hiervoor, besluiten we 400 euro vooraf te betalen en 350 euro achteraf, waarbij we graag de foto's willen ontvangen van de bouwwerkzaamheden. Later bevestigt Pal dat de aannemer akkoord gaat. Het resterende overgebleven geld van de missietrip kunnen we dan aan de verdere bouw besteden. Hoe ver we komen bezien we later en daarover houden we contact met Pal, en hij weer met de aannemer en het gezin. Egbert informeren we ook over deze aanpak en hij vindt het goed.

Tegen 13.00 uur zetten we Pal thuis af, want hij heeft een privé afspraak en wij gaan ondertussen lunchen bij Cabana Bradet, voor de verandering, waar we later ook avondeten. Hierna pikken we Pal weer op en rijden naar het verzorgingstehuis in Boghis¹. Het blijkt een tehuis te zijn niet alleen voor ouderen maar voor geestelijk en lichamelijk gehandicapten. Het tehuis is goed georganiseerd en netjes onderhouden/schoon. Er zijn 47 patiënten en ca 30 man personeel, waaronder eigen beveiliging. Het hoofdgebouw is een statig complex uit de 18^e eeuw (van een rijke familie geweest). Alhoewel het huidige overheidsbeleid bezuinigt, kan men het toch rooien, volgens de directrice, Gizelle Cishes. Uiteindelijk stellen we ook de vraag of er nog iets nodig is, of dat wij kunnen helpen. Dan blijkt dat men wel graag looprekken, rolstoelen en krukken zou hebben. Dat is wenselijk als mensen verplaatst moeten worden vanwege bijv. schoonmaken. Men beschikt over voldoende keukenmateriaal (ziet er heel netjes en compleet uit) en ook incontinentiemateriaal is er voldoende. Wel zou een extra (grote) blender uitkomst bieden. De enige bestaande blender wordt erg veel gebruikt. Ook is er veel behoefte aan lakens. We besluiten later om vooralsnog 3 looprekken te doneren, die door Pal worden aangeschaft en bij hem worden bezorgd, zodat hij die kan afgeven. Een extra looprek mag hij aanschaffen op kosten van de stichting voor zijn eigen vrouw, die volgend voorjaar een knieoperatie zal ondergaan. (totale kosten 110 euro)

Aan het einde van de middag bezoeken we OSP 16, we komen daar via een steile weg omhoog. De toegang is niet geschikt voor personenauto's en de weg is afgezet vanwege werkzaamheden. Er wordt waterleiding en riool gelegd en de weg verderop is ook open gebroken, dus we moeten een flink stuk lopen. Stroom ligt er overigens al, die gaat via palen. Aangekomen bij de woning worden we begroet door de groep honden en de

¹ Centrul de Ingrijire si Asistentă Boghis Principala 116

dochter van OSP 16. Zijzelf is oud en bedlegerig en omdat ze slaapt storen we haar niet in haar onderkomen (schuurtje, waar rook uit de schoorsteen komt). Bovendien voelt ze zich slecht en de dochter heeft nog geen medicijnen kunnen halen, omdat ze deze maand nog geen uitkering heeft gehad. De dochter heeft vorig jaar haar man verloren en heeft zelf ook gezondheidsproblemen waardoor ze niet kan werken. Haar zoon woont nog bij haar in en haar dochter woont samen met een vriend verderop in Simleu. Ze heeft net haar huisraad buitenstaan om binnen te schoonmaken en wat te verven. Zij krijgt ter plekke een voedselpakket en later nog brandhout (briketten). Omdat ze veel was heeft als mantelzorger, stelt Pal aan ons voor om een 2^e hands wasmachine te doneren, als dat kan. We besluiten om dat verzoek te honoreren, er zijn voldoende giften voor deze situatie beschikbaar.

Die avond hadden we gepland om bij de Lidl een tien- tot twintigtal extra voedselpakketten te halen. Pal kwam echter met het voorstel om deze allen te doneren aan Cristi, een sociaal werker in de zigeunerwijk. Zijn vrouw kookt een aantal malen per week voor kinderen, die thuis te weinig eten krijgen. Maar om die pakketten allemaal ineens te geven is niet handig. Daarom spreken we af dat gedurende een jaar lang Pal elke maand 25 euro extra ontvangt, zodat hij eten kan kopen voor Cristi, ten behoeve van de zigeunerkinderen. Morgen zullen we hem ontmoeten. Daarmee blijft de avond vrij, het is ook al donker buiten en we gebruiken de tijd om de dag voor morgen door te spreken. Pal krijgt ook huiswerk mee om de volgende dag goed te programmeren, zodat we alle beoogde activiteiten kunnen uitvoeren en om maximaal rendement te halen uit onze reis.

1 Oktober (woensdag verblijf)

De volgende morgen rond 9.30 uur troffen we Pal aan onze ontbijttafel. Hij leidt ons puntgewijs door het programma van de dag, zoals we dat de avond ervoor hadden aangegeven. Hij had zich de avond ervoor echt ingespannen om al onze wensen en verwachtingen in zo goed mogelijke banen te leiden. Een deel van de geplande acties kunnen we niet tijdens dit bezoek uitvoeren, om diverse redenen. We maken hierover afspraken met Pal en hij zal ons op de hoogte houden over de voortgang met berichten en foto's. Toen we alles hadden doorgesproken reden we gevierde in de bus naar Zalau.

Rond 11.00 uur komen we bij een 2^e hands elektronica witgoed zaak. Hier kiezen we een goede wasmachine uit voor 175 euro, die we direct meenemen en later neerzetten bij Pal in de garage. Hij zal ervoor zorgen dat de buurman van OSP 16 het apparaat naar haar brengt en Pal zal zelf de aansluiting regelen.

Om 11.30 uur rijden we naar Dedeman (soort Hornbach) een grote bouwmarkt, om briketten te halen/bestellen. Voor 540 euro kopen we 1800 kg haardhout. 360 Kg (36 pakketten) nemen we alvast mee en de rest wordt volgende week bezorgd bij Pal thuis. Hij zal zorgen dat het over 6 gezinnen verdeeld wordt. Hij distribueert dat verder later met zijn eigen auto. Genoemde gezinnen stoken op houtkachel en hebben amper genoeg inkomen om te eten, en zijn afhankelijk van sociaal inkomen. Deze zijn door Pal geselecteerd en die willen we graag zoveel mogelijk al bezoeken om direct te bezorgen.

Om 13.00 uur vullen we aansluitend onze magen in een lokaal restaurant, met keuze uit 2 eenvoudige Roemeense menu's. We geven aan dat we nog een restant bedrag hebben openstaan voor mensen in nood en informeren nog naar andere suggesties om dit goed te besteden, zoals bijvoorbeeld geld voor medicijnen. Hij kent nog een zuster die medicijnen nodig heeft en stelt ook zijn vrouw voor als goed doel. Na onderling overleg besluiten we om 110 euro cash te geven voor deze bestemming. Daarna rijden we terug naar Simleu en drinken een kopje koffie bij Pal en Ibolya thuis, waar we ook de wasmachine uitladen.

Vanaf 15.30 uur bezoeken we OSP 15, OSP 28 en KSP 54 en leveren we voor hen alvast elk 12 pakketten briketten. We maken telkens even een kort praatje, maar informeren niet verder naar de situatie, de nadruk ligt op het afleveren van hout. Allen zijn geïnformeerd over en blij met onze komst. Telkens overheerst dankbaarheid, het blijft bijzonder, zelfs met zulke kleine dingen. Bij de vader van KSP 54 is de vrouw vertrokken en blijkt een andere vrouw met kinderen ingetrokken. Pal kent die vader al van jongs af aan en spreekt hem aan over de situatie, dat neemt wat meer tijd in beslag.

Als laatste rijden we naar de zigeunerwijk (*gipsy village*) om Cristi Talpa te ontmoeten en deze sociaal werker alvast 1 voedselpakket te geven. We spreken af bij de school, maar besluiten toch om samen terug te rijden naar de ingang van de wijk. We trekken veel bekijks en het is beter om de afgifte niet in het bijzijn van anderen te doen.

Het laatste pakket is voor KSP 71, ook in de zigeunerwijk. Pal heeft de vader (want die bepaalt in de zigeunerfamilie) al enkel malen gebeld. Hij wil het pakket niet in ontvangst nemen, vanwege de burens die dat zullen zien, maar ook vanwege trots. Hij wil het ook niet op een andere locatie overgedragen hebben. Maar ze hebben het wel hard nodig. De vrouw en dochter werken op de zigeunerschool, waar Pal ook werkt. Pal stelt voor om de komende weken (in delen) het pakket af te geven via moeder en dochter op school. Het gezin verkeert in een trieste situatie omdat de zoon vorig jaar door een auto aanrijding om het leven is gekomen.

2/3 Oktober (terugreis en thuiskomst)

De volgende morgen nemen we bij het ontbijt in ons pension afscheid van Pal. Aansluitend komt Benjamin Pap, de jonge voorganger uit Boghis, aan tafel zitten. We willen graag horen hoe het met hem en de gemeente gaat. Zijn gezinssituatie is prima en hij is erg druk met zijn 3 gemeentes (Boghis, Simleu en Zigeunerkerk) -sinds 5 jaar-, 2^e jaar studie en nieuw opgestart *youtube*-kanaal met bijbeluitleg en evangelisatie. Zijn

vrouw ondersteunt hem daarbij, maar is ook druk met beide jongens, zijn zoon van 4 gaat net naar school en de jongste is net 1 jaar, ondernemend en begint woordjes te zeggen. Ook houdt zijn vrouw af en toe bijeenkomsten voor kinderen uit de plaats; *smileyclub*. Hij is ook blij met recent weer 2 dopelingen en afgelopen jaar hebben ook 8 zigeuners zich laten dopen.

Afgelopen zomer heeft de zigeuner-zondagsschool (*gipsy school*) voor het eerst een kamp gehouden. Op onze vraag of er nog behoeftes/noden zijn, antwoordt hij ontkennend. Hij ontvangt van Ina (onze penningmeester) maandelijks 50 euro en dat geeft hij aan de zondagsschool leiding. Dit jaar hebben ze dat geld apart gezet voor een zomerkamp. Het kamp is goed bevallen en biedt de zigeunerkinderen ontspanning en evangelie. Er zijn ca. 15 kinderen meegegaan, met de 3 dames en 2 heren zondagsschoolleiding. Hij zal de foto's doorsturen naar Ina. Benjamin zou dit kamp graag willen uitbreiden. Daarvoor is wel meer geld nodig. Dus als we iets willen betekenen, dan kan dat hiervoor. De boeken die vorig jaar zijn ontvangen, worden goed gebruikt en daar is hij dankbaar voor.

Tot slot vindt hij het lastig om door te dringen tot het hart van de zigeuners. Zijn bedoelingen zijn goed en hij steekt er veel tijd en moeite in. Toch blijkt dat vaak tevergeefs en dat maakt hem soms teleurgesteld. Hij vraagt om gebed hiervoor. Wij geven aan dit door te geven aan onze gemeente en laten ook onze groet overbrengen naar zijn gemeente. Dat is wederzijds.

Na ruim een uur van gedachten te hebben gewisseld was dit de laatste activiteit die we wilden doen en zit onze taak er voor nu op. Aansluiten rijden we terug naar Nederland. Na een korte controle bij de Roemeense grens rijden we vlot door en om 20.30 uur komen we aan bij ons tussenhotel in Tsjechië, vlakbij de Duitse grens. Na een Goulashsoep met warme maaltijd liggen we om 22.00 uur moe in bed. Want om 7.00 uur zitten we alweer aan het ontbijt om daarna lekker door te rijden naar huis. Ook dit verloopt weer gezegend fantastisch en rond 14.30 uur bereiken we al Almelo.

We willen graag iedereen(!) die heeft bijgedragen hartelijk bedanken, dit helpt ons als stichting de reis beter mogelijk te maken!

Dankzij onze geweldige Heer hebben we deze reis voorspoedig en succesvol kunnen maken; Soli Deo Gloria. Dat deed hij al in de tijd van David en nu nog steeds, we vertrouwen erop dat Hij dat ook zal blijven doen.